I sag 17/83

ANGEL ANGELIDIS, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, med bopæl i Bruxelles, ved advokat Edmond Lebrun, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tony Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

sagsøger,

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved Dimitrios Gouloussis, Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Daniel Jacob, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Oreste Montalto, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens afvisning af at yde sagsøgeren en anciennitetsforbedring på to løntrin inden for lønklassen,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden K. Bahlmann, dommerne P. Pescatore og O. Due,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes påstande, anbringender og argumenter kan sammenfattes således:

I — De faktiske omstændigheder

Angel Angelidis, der er græsk statsborger, bestod den 12. januar 1970

kandidateksamen som agronom ved landbohhøjskolen i Athen og erhvervede den 8. juni 1974 doktorgraden i agronomi ved den tekniske højskole for agronomiingeniører i Madrid og den 12. juni 1975 doktorgraden i økonomi ved Université I i Montpellier.

Efter fra 1970 at have været beskæftiget ved forskellige landbrugsvirksomheder, ved Centret for økonomisk planlægning og forskning i Athen og ved det græske ministerium for koordination deltog Angel Angelidis i tiltrædelsesforhandlingerne mellem Den hellenske Republik og Fællesskaberne som rådgiver ved det græske koordinationsministerium; han blev i februar 1979 udnævnt som kontorchef for kontoret for »landbrug« i nævnte ministerium.

Efter deltagelse i en for græske statsborgerne forbeholdt udvælgelsesprøve blev Angel Angelidis ved kontrakt af 11. juli 1979 fra den 19. juli s.å. ansat ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber som midlertidigt ansat i en stilling som oversætter ved generaldirektoratet for personale og administration; han blev indplaceret i lønklasse LA 7, 3. løntrin.

Den 1. september 1979 blev Angel Angelidis forflyttet til Kommissionens generaldirektorat for landbrug med tjeneste i direktoratet for internationale spørgsmål.

Med kontrakt af 11. august 1980 blev Angel Angelidis ved virkning fra den forudgående 1. januar ansat af Kommissionen som midlertidigt ansat i en stilling som fuldmægtig i generaldirektoratet for landbrug, direktoratet for retsforskrifter på landbrugsområdet, kontoret for forhold, der er fælles for flere produkter, samt konkurrenceforhold. Han blev indplaceret i lønklasse A 7, 3. løntrin.

Efter at have bestået en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af ekspeditionssekretærer med græsk statsborgerskab blev Angel Angelidis ved kommissionsbeslutning af 4. maj 1982 og med virkning fra den forudgående 1. april udnævnt til tjenestemand på prøve; han blev ansat i den stilling han beklædte i generaldirektoratet for landbrug og blev indplaceret i lønklasse A 5, 1. løntrin.

Med skrivelse af 14. juni 1982, modtaget i Kommissionens generalsekretariat den 5. juli, indgav Angel Angelidis i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2, en klage, der gik ud på at opnå en anciennitetsforbedring på 48 måneder, det vil sige to yderligere løntrin, således at indplacering skete på 3. løntrin i lønklasse A 5. Angel Angelidis støttede sit krav på denne anciennitetsforbedring på vedtægtens artikel 32, stk. 2, samt 12 års faglig erfaring.

Kommissionen har ikke meddelt Angel Angelidis noget udtrykkeligt svar på klagen.

Ved beslutning af 14. december 1982 blev Angel Angelidis med virkning fra den 1. januar 1983 fastansat i sin stilling uden nogen ændring af indplaceringen.

II — Skriftveksling og parternes påstande

Den 1. februar 1983 indbragte Angel Angelidis nærværende søgsmål mod den stiltiende afvisning af hans klage, som Kommissionens manglende besvarelse den 5. november 1982 måtte anses at indebære.

Sagsøgeren har i stævningen nedlagt følgende påstande:

— sagen antages til realitetsbehandling;

— i realiteten:

a) beslutningen om indplacering i løntrin i retsakten af 4. maj 1982, hvormed sagsøgeren med virkning fra den 1. april 1982 udnævntes til tjenestemand på prøve, annulleres tillige med den tilsvarende beslutning i retsakten af 14. december 1982, hvormed sagsøgeren fra den 1. januar 1983 at regne fastansættes;

b) det statueres, at sagsøgeren i den nævnte retsakter skal indplaceres på 3. løntrin i lønklasse A 5;

c) den stiltiende afvisning af sagsøgerens klage herover af 5. juli 1982 annulleres;

c) Kommissionen tilpligtes at berigtige sagsøgerens stilling i overensstemmelse hermed, herunder for så vidt angår sagsøgerens aflønning;

— Kommissionen tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Kommissionen har i sit svarskrift nedlagt følgende påstande:

— frifindelse;

— sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten besluttede Domstolen (anden afdeling), at der skulle afholdes et møde mellem den referende dommer og parternes repræsentanter med henblik på at tilvejebringe en løsning af tvisten.

Mødet mellem den refererende dommerne og parternes repræsentanter fandt sted den 6. oktober 1983; parterne havde under mødet lejlighed til at fremføre deres synspunkter under hensyntagen til den refererende dommers anvisninger og spørgsmål.

Efter mødets afholdelse tog Kommissionen sagsøgerens situation op til fornyet overvejelse og meddelte den 15. november 1983 Domstolen, at den efter de nye oplysninger, sagsøgerens repræsentant var fremkommet med, var sindet at lægge en relevant faglig erfaring på 9 år og 1 måned til grund, således at anvendelsen af bestemmelsen i vedtægtens artikel 32 medførte en indplacering af sagsøgeren på 2. løntrin i lønklasse A 5; Kommissionen gjorde imidlertid opmærksom på at, anvendelsen af vedtægtens artikel 32 i det foreliggende tilfælde ikke efter Kommissionen opfattelse havde sikker hjemmel og at en sådan anvendelse ville medføre store praktiske vanskeligheder for tidligere indplaceringer af flere hundrede tjenestemænd.

Efter at sagsøgeren den 25. november 1983 havde taget stilling til Kommissionens udtalelse meddelte sidstnævnte Domstolen med skrivelse af 19. december 1983, at da tvistens hovedspørgsmål var et retsspørgsmål, nemlig fortolkningen af artiklerne 32 og 46 i vedtægten, og da dette spørgsmål angik et betydeligt antal tjenestemænd, så Kommissionens sig ikke i stand til at afslutte sagen med en indplacering af sagsøgeren på 2. løntrin i lønklasse A 5.

Herefter besluttede Domstolen (anden afdeling), på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten, at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

Parterne blev opfordret til i deres procedurer at tage hensyn til de med Domstolens (anden afdeling) dom af 1. december 1983 (Blomefield, sag 190/82) afgjorte retsspørgsmål.

III — Parternes anbringender og argumenter under skriftvekslingen

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort et enkelt anbringende gældende, hvorefter der skulle foreligge en tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægten (navnlig dennes artikel 5, stk. 3, artikel 32, stk. 2, og artikel 46), af Kommissionens beslutning af 6. juni 1973 vedrørende de i forbindelse med ansættelse gældende kriterierne for indplacering i lønklasse og på løntrin (navnlig dennes artikel 5, stk. 1 og den beslutningen bilagte tabel), samt af almindelige regler og retsgrundsætninger, herunder grundsætningerne om lighed, objektivitet, fordelingsretfærdighed og på retsprincippet »patere legem quam ipse fecisti«. Af de nævnte bestemmelser og grundsætninger følger det, at der med en relevant faglig erfaring på 12 år ved ansættelsen som tjenestemand burde være ydet sagsøgeren en anciennitetsforbedring på 48 måneder, og at sagsøgeren følgelig burde være indplaceret på 3. løntrin i lønklasse A 5.

Kommissionen har gjort gældende, at en tidligere midlertidigt ansat, der udnævnes til tjenestemand, ikke kan støtte nogen ret på vedtægtens artikel 32, da den anvendelige bestemmelse er dennes artikel 46; under alle omstændigheder har sagsøgeren ikke en sådan relevant og særlig faglig erfaring, der kan danne grundlag for den omtvistede anciennitetsforbedring på to løntrin.

A — Retlige betragtninger

Sagsøgeren bebrejder Kommissionen, at den ved hans udnævnelse til tjenestemand på prøve og ved den efterfølgende fastansættelse i strid med de anvendelige regler og grundsætninger har indplaceret ham på første løntrin i lønklasse A 5 uden nogen anciennitetsforbedring ved indplaceringen på løntrin.

a) Efter bestemmelsen i tjenestemandsvedtægtens artikel 32, 2. pkt., kan ansættelsesmyndigheden, for at tage hensyn til den pågældendes uddannelse og særlige faglige erfaringer, give tjenestemanden en anciennitetsforbedring inden for den lønklasse, hvori han er ansat; forbedringen kan i lønklasserne A 1-A 4, LA 3 og LA 4 ikke overstige 72 måneder og i de andre lønklasser 48 måneder. Endvidere bestemmes det i artikel 5, stk. 1, i Kommissionens beslutning af 6. juni 1973 vedrørende de i forbindelse med ansættelse gældende kriterier for indplacering i lønklasse og på løntrin, at for at tage hensyn til en ansøgers faglige erfaring udover den, der tages i betragtning ved indplaceringen i en lønklasse, giver ansættelsesmyndigheden den pågældende en anciennitetsforbedring i overensstemmelse med en beslutningen bilagt tabel; af nævnte tabel fremgår det, at en rele-

vant faglig erfaring på mindst 11 år i lønklasse A 5 berettiger til en anciennitetsforbedring på 48 måneder, det vil sige to løntrin.

Sagsøgeren har den i så henseende nødvendige faglige erfaring; Kommissionen har imidlertid med urette i hans tilfælde afslået at bringe vedtægtens artikel 32 og de relevante bestemmelser i beslutningen af 6. juni 1973 i anvendelse.

Vedtægtens artikel 46 er modsat det af Kommissionen hævdede ikke anvendelig i nærværende tilfælde.

b) Artikel 46 findes i vedtægtens afsnit III, der har overskriften »Bedømmelse, avancement til et højere løntrin og forfremmelse«. Efter vedtægten kan en ledig stilling besættes på to måder: forfremmelse og alle andre udnævnelser; på grund af dens plads i vedtægten er artikel 46 kun anvendelig i tilfælde af forfremmelse og ikke i de øvrige tilfælde af udnævnelser.

Efter sit indhold er det klart, at artikel 46 ikke uden at medføre forskelsbehandling kan anvendes i tilfælde af udnævnelse efter en åben udvælgelsesprøve, da en sådan begrebsmæssigt i hvert fald for en del indebærer senere udnævnelse af personer, der ikke kommer fra Fællesskabets institutioner.

Efter Domstolens praksis finder artikel 46 anvendelse på stigning i løntrin i forbindelse med forfremmelse.

Det er ganske åbenbart udelukket, at der er tale om en forfremmelse ved sagsøgerens udnævnelse til tjenestemand på prøve, så meget desto mere som denne følger efter en åben udvælgelsesprøve.

c) Sagsøgerens ansættelsesbrev i forbindelse med udnævnelsen som tjenestemand på prøve henviser udtrykkeligt til artikel 32 og ikke til artikel 46 i vedtægten.

d) De bestemmelser, Kommissionen henviser til som støtte for sin opfattelse, er ganske irrelevante.

Artikel 15 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og artikel 9 i beslutningen af 6. juni 1973 angår midlertidigt ansatte og ikke tjenestemænd.

Artikel 8 i beslutningen af 6. juni 1973 angår et ganske bestemt tilfælde, nemlig udnævnelsen til tjenestemand på prøve af en midlertidigt ansat i en stilling i samme stillingsgruppe med indplacering i samme lønklasse efter en intern udvælgelsesprøve; det ville være kunstigt og urimeligt af denne særlige bestemmelse at udlede en mere almindelige regel, der blandt andet var anvendelig i tilfælde af udnævnelse efter en åben udvælgelsesprøve af en midlertidigt ansat til tjenestemand på prøve i en stilling i en højere stillingsgruppe med den nødvendigvis deraf følgende indplacering i en højere lønklasse.

e) Den påståede mangel på en anvendelig regel i vedtægten eller i beslutningen af 6. juni 1973 skyldes, at spørgsmålet om indplacering på løntrin af den tidligere midlertidigt ansatte, der som tjenestemand udnævnes til en stilling i en højere stillingsgruppe, omfattes af den klare ordlyd af vedtægtens artikel 32 og af artikel 5, stk. 1, i beslutningen af 6. juni 1973.

f) Det argument, Kommissionen støtter på lighedsgrundsætningen, beror på en

sammenligning mellem to helt forskellige situationer, der objektivt kræver forskellig løsning: der er ingen forbindelse mellem ansættelsesprocedure med åben udvælgelsesprøve og en forfremmelsesprocedure; forfremmelse fra lønklasse A 7 til lønklasse A 5 findes ikke.

Faktisk vil Kommissionens opfattelse selv føre til en virkelig forskelsbehandling: der ville heved i henseende til indplacering på løntrin opstå en forskel blandt dem, der havde bestået en åben udvælgelsesprøve, idet de midlertidigt ansatte blev indplaceret i henhold til artikel 46, og ansøgere, der ikke kom fra Fællesskaberne, blev indplaceret i henhold til artikel 32 i vedtægten; med en relevant faglig erfaring af samme længde ville den midlertidigt ansatte blive indplaceret på første løntrin i lønklasse A 5 og ansøgeren, der ikke kom fra Fællesskaberne, på tredje løntrin i denne lønklasse. Intet kan begrunde en sådan forskel.

Kommissionen har gjort gældende, at den i sagsøgerens tilfælde anvendelige bestemmelse er artikel 46 i vedtægten og ikke dennes artikel 32.

a) Ifølge artikel 15 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte sker den første indplacering af en midlertidigt ansat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 32 i vedtægten og ved placering i en stilling, der svarer til en højere lønklasse sker indplaceringen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 46 i vedtægten. Det er således kun den første indplacering af en midlertidigt ansat der sker i henhold til artikel 32 i vedtægten; heraf kan det på grundlag af princippet om tjenestemandskarrierens kontinuitet udledes, at en senere indplacering, selv som tjenestemand, ikke længere kan ske på grundlag af nævnte artikel 32.

Endvidere bestemmes det i artikel 9 i Kommissionens beslutning af 6. juni 1973, at denne finder tilsvarende anvendelse på ansættelse af midlertidigt ansatte.

b) Ingen bestemmelse i vedtægten eller i beslutningen af 6. juni 1973 angår udtrykkeligt spørgsmålet om indplacering på løntrin af en tidligere midlertidigt ansat, der efter have beklædt en stilling i en bestemt stillingsgruppe udnævnes til tjenestemand i en stilling i en højere stillingsgruppe. Imidlertid følger det af artikel 8 i beslutningen af 6. juni 1973, at den midlertidigt ansatte, der udnævnes til tjenestemand på prøve i en stilling i samme stillingsgruppe og lønklasse, fra tidspunktet for udnævnelsen til tjenestemand på prøve får den løntrinsanciennitet, vedkommende havde som midlertidigt ansat. Den nævnte bestemmelse har den generelle overskrift »midlertidigt ansatte, der udnævnes til tjenestemænd«; den omstændighed, at bestemmelsen kun udtrykkeligt nævner tilfældet af en midletidigt ansat, der udnævnes som tjenestemand i en stilling i samme stillingsgruppe, beror på, at dette tilfælde er det almindeligste. Artikel 8 i beslutningen af 6. juni 1973 er kun et udtryk for et almindeligt princip, hvorefter udnævnelse af en tidligere midlertidigt ansat til tjenestemand ikke medfører nogen ny indplacering på løntrin. På denne måde følges princippet om tjenesteklarrierens kontinuitet fra det tidspunkt, den midlertidigt ansatte ansættes i Kommissionens tjeneste.

I betragtning af det nævnte princip kan den midlertidigt ansatte, der efterfølgende udnævnes til tjenestemand på prøve, ikke ved denne lejlighed gøre krav på anvendelse af vedtægtens artikel 32.

c) Anvendelse af artikel 32 på den tidligere midlertidigt ansatte ville have virkninger, der strider mod ligebehandlingsgrundsætningen.

I så fald og alt andet i øvrigt lige ville den midlertidigt ansatte, der udnævnes som tjenestemand på prøve i en bestemt lønklasse, få en højere indplacering på løntrin end den tjenestemand, der forfremmes til samme lønklasse, men som fra begyndelsen har været ansat som tjenestemand.

På samme måde ville der mht. to tjenestemænd med samme faglige erfaringer ikke være nogen objektiv grund til at lade en få en bedre indplacering på løntrin blot fordi han var udnævnt i en bestemt lønklasse efter en åben udvælgelsesprøve, medens hans kollega var blevet forfremmet til samme lønklasse.

d) den omstændighed, at vedtægtens artikel 6 står under overskriften »Kapitel 3 — bedømmelse, avancement til et højere løntrin og forfremmelse«, er på ingen måde afgørende. I mangel af bestemmelser, der særligt angår spørgsmålet om indplaceringen på løntrin af en tidligere midlertidigt ansat, der udnævnes til tjenestemand i en stilling i en højere stillingsgruppe, bør artikel 46 finde analog anvendelse i medfør af princippet om tjenestekarrierens kontinuitet.

e) Den omstændighed, at sagsøgerens ansættelsesbrev i forbindelse med udnævnelsen til tjenestemand på prøve udtrykkeligt henviser til vedtægtens artikel 32, er heller ikke afgørende: retsakten affattes på en trykt formular, der anvendes i langt de fleste tilfælde, nemlig ved ansættelse af personer, der ikke kommer fra Fællesskaberne, som tjenestemand på prøve.

B — Faktiske oplysninger

Sagsøgeren har anført, at efter artikel 2 i og bilag II til Kommissionens beslutning af 6. juni 1973 vurderes den faglige erfaring under hensyntagen til den stilling, der skal besættes, og til ansøgerens beskæftigelse forud for ansættelsen (relevant faglig erfaring), og denne regnes fra tidspunktet for erhvervelsen af det første eksamensbevis, der i henhold til vedtægtens artikel 5 giver adgang til den kategori, hvori den pågældende stilling skal besættes.

Efter de nævnte bestemmelser har sagsøgeren ved ansættelsen som tjenestemand haft mere end 12 års relevant faglig erfaring.

a) Han har været beskæftiget som agronom siden han den 12. januar 1970 bestod kandidateksamen som agronom; indtil udgangen af året 1975 var han udelukkende beskæftiget i det private erhvervsliv som landbrugskonsulent, fra udgangen af året 1975 indtil sin ansættelse ved Kommissionen den 19. Juli 1979 var han beskæftiget både i erhvervslivet og ved det offentlige; fra den 1. september 1979 indtil hans udnævnelse til tjenstemand på prøve var han midlertidigt ansat i generaldirektoratet for landbrug.

b) Den omstændighed, at sagsøgerens erfaring fra 1970 til udgangen af 1975 udelukkende er erhvervet ved beskæftigelse i det private erhvervsliv, betyder på ingen måde, at erfaringen fra det pågældende tidsrum ikke er relevant. Det ville være vilkårligt at begrænse sagsøgerens

relevante faglige erfaring til det tidsrum, han var beskæftiget ved det offentlige i Grækenland, det vil sige fra oktober 1975; sagsøgeren blev ansat som rådgiver ved det græske koordinationsministerium netop på grund af den særlige erfaring, han havde erhvervet ved beskæftigelse i det private erhvervsliv, og senere udnævnt ved nævnte ministerium på grundlag af sin samlede forudgående faglige erfaring som agronom.

Sagsøgerens relevante faglige erfaring som agronom udgør et hele.

c) Kommissions uvilje mod at anse sagsøgerens faglige erfaring fra tidsrummet fra 1970 til udgangen af 1975 for relevant, savner begrundelse.

Sagsøgeren har herved gjort gældende, at der efter meddelelsen om den udvælgelsesprøve, der førte til sagsøgerens udnævnelse til tjenestemand, mht. faglig erfaring efter fuldført universitetsuddannelse kun krævedes en delvis relevant erfaring. Kommissionens argumentation indebærer en »udskydning« af tidsrummet 1970-1975 i sagsøgerens faglige erfaring, der i betragtning af stillingens art og ansvar er relevant for alle 12 års vedkommende, medens det for deltagelse i udvælgelsesprøven til samme stilling var tilstrækkeligt, at kun en del af den krævede mindste faglige erfaring på 7 år var relevant.

d) Den opfattelse, Kommissionen giver udtryk for, er i strid med såvel artikel 2, stk. 3, i Kommissionens beslutning af 6. juli 1973, hvorefter den faglige erfaring regnes fra tidspunktet for erhvervelsen af det første eksamensbevis, som med selve den i beslutningen indeholdte ordning med anciennitetsforbedring med hensyn til løntrin.

At »udskyde« de første år af sagsøgerens faglige erfaring på grundlag af arten af hans beskæftigelse er i strid med og modsiges af den omstændighed, at stillingens art krævede en relevant faglig erfaring af længere varighed.

e) Sagsøgeren fik adgang til deltagelse i en udvælgelsesprøve for A 3-stillinger; et af de særlige krav for deltagelse i denne udvælgelsesprøve var imidlertid, at den pågældende var i besiddelse af »lang tids« faglig erfaring efter gennemført universitetsuddannelse, der vedrørte den stilling, deltageren havde valgt; en af de stillinger, sagsøgeren valgte i forbindelse med sin deltagelse i udvælgelsesprøven, var stillingen som konsulent i generaldirektoratet for landbrug.

Benyttelsen af en elastisk formulering vedrørende den nødvendige faglige erfaring lader, i mangel af oplysning om de kriterier, udvælgelseskomiteen lagde til grund, formode, at komiteen ud fra de i forbindelse med andre ansættelser opstillede betingelser har anset en betydeligt længere faglig erfaring, end den Kommissionen indrømmer sagsøgeren, for nødvendig.

f) Det argument, Kommissionen støtter på sagsøgerens ansættelse som oversætter i lønklasse LA 7, 3. løntrin, og på hans overflytning til generaldirektoratet for landbrug i en stilling indplaceret i lønklasse A 7, 3. løntrin, er ganske irrelevant.

Ansættelsen som oversætter skete på grundlag af sagsøgerens faglige erfaring i sprogmæssig henseende; ændringen af kontrakten som midlertidigt ansat LA 7,

3. løntrin, til midlertidigt ansat A 7, 3. løntrin, var en ren administrativ formalitet, der ikke gav anledning til nogen fornyet undersøgelse af sagsøgerens indplacering.

Under alle omstændigheder kan en tidligere fejl ikke retfærdiggøre en senere.

g) I forbindelse med sagsøgerens udnævnelse til tjenestemand iværksatte Kommissionen ikke nogen ny indplaceringsprocedure; indplaceringsudvalget, nedsat i henhold til artikel 6 i beslutningen af 6. juni 1973, er således ikke blevet hørt og har ikke kunnet udtale sig om sagsøgerens indplacering på løntrin.

Den manglende høring af indplaceringsudvalget udgør en formel mangel, der burde sanktioneres.

I virkeligheden sætter Kommissionen sig i indplaceringsudvalgets sted.

Kommissionen har anført, at efter dens opfattelse er den på forholdet anvendelse bestemmelse ikke vedtægtens artikel 32, og at sagsøgeren under alle omstændigheder højst kan godtgøre en faglig erfaring på lidt over 9 år.

a) Under hensyn til arten af og ansvaret i den stilling, hvortil sagsøgeren udnævntes den 1. april 1982, kan som særlig faglig erfaring kun medregnes den erfaring, som sagsøgeren har erhvervet efter at han i 1975 blev udnævnt som uafhængig rådgiver ved det græske koordinationsministerium.

b) I tidsrummet fra januar 1970 til juni 1975 aftjente sagsøgeren sin værnepligt i to år samt fulgte undervisningen ved den tekniske højskole for agronomiingeniører i Madrid og ved Université I i Montpellier.

For så vidt angår længden af den faglige erfaring, er det imidlertid ikke enhver beskæftigelse efter erhvervelsen af det første eksamensbevis på universitetsniveau, der nødvendigvis skal tages i betragtning ved bestemmelse af løntrinnet; en sådan beskæftigelse tages herved kun i betragtning, såfremt den har bibragt vedkommende en faglig erfaring, der kan anses som særlig for den stilling, der skal besættes.

I øvrigt er formålet med bestemmelsen om, at den faglige erfaring regnes fra tidspunktet for erhvervelsen af det første eksamensbevis, alene at udelukke hensyntagen til faglige erfaringer erhvervet forud for eksamensbevis erhvervelse.

c) Da indplaceringsudvalget den 26. oktober 1979 anbefalede en indplacering af sagsøgeren i lønklasse A 7, 3. løntrin, var der ikke tale om indplacering som oversætter, men som fuldmægtig. Den 1. januar 1980 bedømtes sagsøgerens faglige erfaring, der var relevant for den stilling i lønklasse A 7, han på det tidspunkt beklædte, således til ikke over 7 år.

d) Meddelelsen om den udvælgelsesprøve, der blev foranstaltet med henblik på ansættelse af kontorchefer med græsk statsborgerskab, indskrænkede sig til ved en elastisk formulering at kræve, at ansøgerne skulle have »lang tids faglig erfaring«. Udvælgelseskomiteen havde faktisk, blandt andet under hensyn til den i meddelelsen om udvælgelsesprøven fastsatte mindstealder, besluttet at give enhver ansøger adgang til deltagelse,

som havde en faglig erfaring og/eller yderligere uddannelse udover universitetsuddannelsen på i alt 10 år; i sagsøgerens tilfælde tog komiteen hensyn til den faglige erfaring og den yderligere uddannelse, der havde forbindelse med de valgte stillinger, og lagde en faglig erfaring i bred forstand på 10 og ikke 12 år til grund. Da den faglige erfaring imidlertid blev vurderet under hensyntagen til den stilling, der skulle besættes, kan længden af den faglige erfaring, udvælgelseskomiteen lagde til grund, ikke uden videre overføres ved bestemmelsen af det løntrin, sagsøgeren skal indplaceres på, i relation til den siden den 1. april 1982 beklædte stilling.

e) Den omstændighed, at Kommissionen, der bragte vedtægtens artikel 46 i anvendelse, ikke i forbindelse med sagsøgerens ansættelse som tjenestemand hørte indplaceringsudvalget, kan imidlertid ikke medføre annullation af den anfægtede beslutning, selv om der herved måtte anses at foreligge en formel mangel: af Domstolens faste praksis følger det, at en formel mangel i forbindelse med en beslutnings tilblivelse ikke kan medføre beslutningens ugyldighed medmindre det godtgøres, at sagsbehandling uden mangelen kunne have ført til et andet resultat.

IV — Mundtlige forhandlinger

I retsmødet den 9. februar 1984 har sagsøgeren ved advokat Lebrun og Kommissionen ved advokat Jacob afgivet mundtlige indlæg samt besvaret spørgsmål fra Domstolen.

Sagsøgeren har om sagens retsspørgsmål bemærket, at Domstolen i sin dom af 1. december 1983 i Blomefield-sagen har kendt for ret, at Kommissionens beslutning af 6. juni 1973, der indeholder interne forskrifter, ikke kan fastsætte regler, der fraviger vedtægten, i nærværende tilfælde dennes artikel 32, 2. pkt.

Hvad angår de faktiske omstændigheder har sagsøgeren noteret sig, at Kommissionen under sagens behandling har erklæret sig rede til for sagsøgerens vedkommende at lægge en samlet relevant erfaring på 9 år og 1 måned til grund; hertil skal der ifølge bilag II til beslutningen af 6. juni 1973 lægges varigheden på 2 år af den tvungne værnepligt, således at sagsøgeren burde være indplaceret på 3. løntrin i lønklasse A 5. Medregningen af værnepligtstid ved en løntrinforbedring har til formål at opretholde ligheden blandt tjenestemænd, dels mellem mandlige og kvindelige tjenestemænd, dels mellem mandlige tjenestemænd fra medlemsstater med tvungen værnepligt og mandlige tjenestemænd fra medlemsstater uden tvungen værnepligt; medregning af værnepligtstiden går ud på at udligne det handicap, værnpligten og i givet fald en forholdsvis lang tjenestetid kan være for visse tjenestemænd.

Kommissionen har fastholdt sit standpunkt, hvorefter en tidligere midlertidigt ansat, der udnævnes til tjenestemand, ikke kan påberåbe sig vedtægtens artikel 32.

Kommissionen har på Domstolens anmodning den 2. maj 1984 fremlagt en fortegnelse med over ethundrede tjenestemænd, hvis situation skulle svare til sagsøgerens. Denne har den 11. maj 1984 over for Domstolens fremført, at

han er udnævnt til tjenestemand efter en åben udvælgelsesprøve, medens det i de af Kommissionens fremlagte tilfælde drejer sig om normalisering af ansættelsesforhold, hovedsagelig på grundlag af interne udvælgelsesprøver. Kommissionen har den 17. maj 1984 meddelt Domstolen, at samtlige tilfælde rejser samme retlige problem, nemlig indplaceringen af en midlertidigt ansat, der udnævnes til tjenestemand.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 21. juni 1984.

Præmisser

1 Ved stævning indgivet til Domstolens justitskontor den 1. februar 1983, har Angel Angelidis, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, anlagt sag med påstand om annullation af den beslutning om indplacering på løntrin, der er indeholdt i retsakterne af 4. maj 1982 og 14. december 1982, hvormed sagsøgeren udnævnes til henholdsvis tjenestemand på prøve og fastansættes som tjenestemand i lønklasse A 5 som ekspeditionssekretær med tjeneste i generaldirektoratet for landbrug.

2 Det fremgår af sagen, at sagsøgeren først ved kontrakt af 11. juli 1979 ansattes som midlertidigt ansat i en stilling som oversætter i lønklasse LA 7, 3. løntrin. Ved kontrakt af 11. august 1980 overflyttedes sagsøgeren til en stilling som fuldmægtig i generaldirektoratet for landbrug, fortsat som midlertidigt ansat og i lønklasse A 7, 3. løntrin, og med bevarelse af anciennniteten i den forudgående stilling. Efter at have bestået udvælgelsesprøve KOM/A/377 blev sagsøgeren ved beslutning af 4. maj 1982 udnævnt til tjenestemand på prøve i en stilling som ekspeditionssekretær i lønklasse A 5, 1. løntrin.

3 Angel Angelidis indgav den 14. juni 1982 en klage, registreret den 5. juli s. å., med hvilken han rejste krav om en anciennitetsforbedring på 48 måneder og følgelig en indplacering på 3. løntrin i lønklasse A 5. Klagen er forblevet

ubesvaret. Ved beslutning af 14. december 1982 er sagsøgeren blevet fastansat i stillingen og i samme lønklasse og løntrin.

4 Tvisten angår sagsøgerens indplacering på løntrin. Sagsøgeren har gjort gældende, at han i betragtning af sin faglige erfaring forud for ansættelsen ved udnævnelsen til tjenestemand burde være indplaceret på 3. løntrin i lønklassen i medfør af vedtægtens artikel 32, 2. pkt., og artikel 5 i Kommissionens beslutning af 6. juni 1973 vedrørende de i forbindelse med ansættelse gældende kriterier for indplacering i lønklasse og på løntrin.

5 Sagsøgeren har nedlagt påstand om

a) *at* beslutningerne af 4. maj og 14. december 1982 annulleres i det omfang, de angår sagsøgerens indplacering på løntrin og

b) *at* det statueres, at sagsøgeren skal indplaceres på 3. løntrin i lønklasse A 5.

6 Kommissionen har principalt gjort gældende, at vedtægtens artikel 32, som sagsøgeren påberåber sig, er irrelevant. Denne bestemmelse finder kun anvendelse på nyansættelser; Angel Angelidis er imidlertid ikke blevet nyansat ved de omtvistede beslutninger, da han var midlertidigt ansat før udnævnelsen til tjenestemand. Sagsøgerens tilfælde bør følgelig afgøres efter en analogi af artikel 46 i vedtægten, der angår forfremmelser. Under hensyn til springet mellem lønklasse A 7, 3. løntrin, sagsøgeren hidtil var indplaceret i, og lønklasse A 5, kan Angel Angelidis kun opnå første løntrin i den nye lønklasse.

7 Kommissionen har subsidiært gjort gældende, at selv om udnævnelsen i lønklasse A 5 bør betragtes som en nyansættelse, opfylder sagsøgeren ikke de i beslutningen af 6. juni 1973 fastsatte betingelser, idet længden af hans faglige erfaring ikke er tilstrækkelig. Kommissionen har allerede anerkendt en faglig erfaring på 7 år, der var en betingelse for deltagelse i udvælgelses-

prøven KOM/A/377. Ifølge den beslutningen af 6. juni 1973 bilagte tabel opnås anciennitetsforbedring først ved en forudgående faglig erfaring på over 8 år.

8 Parternes argumentation gør det nødvendigt, nærmere at afgrænse de respektive anvendelsesområder for henholdsvis artikel 32 om nyansættelser og artikel 46 om bestemmelse af løntrin ved forfremmelse til en højere lønklasse.

9 I artikel 32, 1. pkt., bestemmes det, »at den ansatte tjenestemand indplaceres på første løntrin i sin lønklasse«. Bestemmelsens 2. pkt. tilføjer, at »ansættelsesmyndigheden ... dog under hensyn til den pågældendes uddannelse og særlige faglige erfaringer [kan] give tjenestemanden en anciennitetsforbedring inden for denne lønklasse«, hvilken forbedring i den her omhandlede lønklasse dog ikke kan overstige 48 måneder, det vil sige to løntrin.

10 I artikel 46, stk. 1, bestemmes det, at »en tjenestemand, der er udnævnt til en højere lønklasse, ... i sin nye lønklasse [skal] have den anciennitet, der svarer til de nominelle trin, som er lig med eller ligger umiddelbart over de nominelle trin, han havde opnået i sin hidtidige lønklasse, forhøjet med den stigning, der finder sted hvert andet år i hans nye lønklasse«, idet det efter bestemmelsens stk. 3 forudsættes, at en tjenestemand, der udnævnes til en højere lønklasse, altid mindst indplaceres på det første løntrin i denne lønklasse.

11 Bestemmelserne vedrørende forfremmelse, herunder artikel 46, har såvel efter ordlyden som efter den sammenhæng, hvori de optræder, til formål at regulere stigningen inden for de respektive kategorier eller tjenestegrupper for de af Fællesskabets ansatte, der ved forfremmelsen allerede er tjenestemænd. Bestemmelserne er således ikke indrettet på den situation, at en ansat efter en tid som midlertidigt ansat og efter en åben udvælgelsesprøve opnår sin første udnævnelse som fastansat i Fællesskabets tjeneste efter udstået prøvetid.

12 Derimod omfattes sagsøgerens situation af artikel 32, hvis formål netop er at regulere stillingen for en ansat, der for første gang optages i Fællesskabets tjenestemandsstand efter en ansættelsesprocedure, der som regel består i en udvælgelsesprøve.

13 Det følger heraf, at Kommissionen i forbindelse med sagsøgerens udnævnelse efter udvælgelsesprøven burde have undersøgt muligheden af en eventuel løntrinsforbedring i medfør af artikel 32, 2. pkt., under hensyntagen til de i dennes beslutning af 6. juni 1983 fastsatte kriterier. Da Kommissionen har anvendt artikel 46 ved bestemmelsen af sagsøgerens løntrin inden for den lønklasse, han havde krav på, har Kommissionen ikke kunnet undersøge spørgsmålet om en eventuel hensyntagen til sagsøgerens faglige forudsætninger i medfør af de nævnte bestemmelser. Beslutningerne af 4. maj og 14. december 1982 bør følgelig annulleres i det omfang de vedrører sagsøgerens indplacering på løntrin.

14 Sagsøgeren har herudover nedlagt påstand om, at det statueres, at han bør indplaceres på 3. løntrin i lønklasse A 5.

15 Denne yderligere påstand bør afvises, da den går udover den prøvelsesret, der er tillagt Domstolen i tjenestemandssager i henhold til traktaterne og bestemmelserne i vedtægtens artikel 91, stk. 1.

16 Som Domstolen allerede har haft lejlighed til at udtale i sin dom af 1. december 1983 (sag 190/82, Blomefield, Sml., 1983, s. 3981), har ansættelsesmyndigheden inden for de af artikel 32, 2. pkt., afstukne rammer en vid skønsbeføjelse med hensyn til vurderingen af forudgående faglige erfaringer hos personer, der ansættes som tjenestemænd, både for så vidt angår sådanne erfaringers art og varighed og for så vidt angår deres større eller mindre betydning som forudsætninger i den stilling, der skal besættes.

17 I nærværende tilfælde påhviler det Kommissionen at underkaste sagsøgerens situation en fornyet undersøgelse under anvendelse af de kriterier, der er fastlagt i artikel 32 i vedtægten og i beslutningen af 6. juni 1973, og træffe beslutning om sagsøgerens indplacering på løntrin.

Sagens omkostninger

18 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den tabende part til at afholde sagens omkostninger.

19 Da Kommissionen i det væsentlige har tabt sagen, bør den tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

1. **Kommissionens beslutninger af 4. maj 1982, hvorved sagsøgeren udnævnes til tjenestemand på prøve i lønklasse A 5, 1. løntrin, og af 14. december 1982 om fastansættelse af sagsøgeren i nævnte stilling, annulleres i det omfang de vedrører indplaceringen på løntrin.**

2. **I øvrigt frifindes sagsøgte.**

3. **Kommissionen betaler sagens omkostninger.**

Bahlmann Pescatore Due

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 12. juli 1984.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

H. A. Rühl
Ekspeditionssekretær

K. Bahlmann
Formand for anden afdeling